

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת עין חמד - אגודת ציון

להצלחת ורפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ורחל ברכה בת פדילה דליה וב"ב

חנכה – חנוך למהדרין

שבמידה שאנחנו מודדים ומתייחסים למצות הן בצורה ובגישה, כן מודדים ומקרינים עלינו מלמעלה. הגמרא בברכות (יט ע"ב) שואלת: "מדוע בדורות ראשונים היה מתרחש להם נסים?". מתרצת הגמרא: "משום שהיו מוסרים עצמם על קידוש ה'". הווי אומר, הקב"ה מאיר ומקרין פנים ליהודי הדבוק לעשות את רצון השם יתברך בצורה מושלמת, ואינו רוצה לקיים את המצוות "כתינוק הבורח מבית הספר" וכמצוות ה' מלומדה, על מנת לצאת ידי חובה, אלא מעוניין להדר במצווה.

והדבר פשוט, אם אדם פועל על פי אמות מידה של חוקי הטבע- לא יתחללו מסביבו נסים ונפלאות אלא על פי הטבע. אבל אדם שממצא את כוחותיו, ופועל בצורה נמרצת מעבר לכוחותיו הטבעיים, אזי במקביל זוכה למאור פנים מעל הטבע. וזהו שיטת "המכבים", שלא רצו "לצאת ידי חובה", אלא רצו להדר, ועל כן זכו לנס גלוי.

לאור זה מתורצת קושיית המפרשים: הרי טומאה הותרה בציבור ואם כן מדוע לא הדליקו בשמן טמא? לשיטת החשמונאים אין כאן קושיא, הגם שידעו שניתן ואפשר להדליק בשמן טמא על פי ההלכה בדיעבד, אבל מאחר שסיסמתם הייתה: "זה א"ל וְאִנּוּהוּ" (שמות טו, ב) להתחנך ולהיות מן המהדרין, העדיפו לקיים "מעט בכונה מהרבה שלא בכונה".

גדולי ישראל פירשו, שהשם "חנוכה" מורה בין היתר גם על "חנוך". עלינו להתחנך בימים אלו בלימוד הנסים והמאורעות שהתרחשו לעם ישראל. המורים הגדולים היו הכהנים ממשפחת החשמונאים, אותם כוהנים שאומר עליהם הפסוק: "שפתי כ'הן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא" (מלאכי ב, ז). לא לחינם התרחשו נסים כה גלויים לאבותינו. ואין ספק, כל זאת בשל דבקותם ועשיית המצות בשלמות.

מקשה הגאון בית הלוי: "מדוע לכאורה היו זקוקים לנס השמן, והרי הפתילות שבבית המקדש היו עבות על מנת להאיר ב'יתר שאת את מקום הקודש, היה נכון לכאורה, שבשעת הדחק שנותר אך ורק פך שמן אחד יעשו פתילות דקות, על מנת שכוח הספיגה תהיה מועטת ונחסוך בשמן, עד להשגת שמן טהור?".

מתרץ הרב: "הן אמת, שהצעה זו הייתה יכולה להיות פתרון בדיעבד ובשעת הדחק, אולם הכהנים רצו לקיים את מצוות הדלקת המנורה בצורה מהודרת ביותר. גישתם הייתה שונה השקפתם הייתה לעשות מצוות לכתחילה ולא למצוא מיני צירופים ודעות מקילות או פתרונות שונים, על מנת לצאת ידי חובה. העדיפו לקיים את מצוות ה' תוך חיבה והידור לכתחילה. עדיף להדליק לילה אחד, וההדלקה תהיה בצורה מהודרת מאד, גם אם בשאר הלילות יעמדו בחוסר אונים ובאי ודאות".

עלינו להתחנך ולשנן שיעור זה, אין ספק

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"ב משה ניסן בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה שמעון בן זלפה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש אורי דניאל בן איריס נועם בן איריס יוסף ליאור בן אפרת דליה רון בן איריס עידן בן רבקה עמית בן רבקה עובדיה בן נעמה אליהו ארז מזרחי וב"ב ישי בן זילה גילה שגית בת רוני שמואל אימן בן אסתר זרי נטלי בת יונת אורן אברהם בן אסתר

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימי אילן בן גלויט יוסף בן רוחמה חגית בת זילה גילה תמר בת דליה סיון בת אסתר אבישי בן יפה רונן משה בן אסתר רינה בת רחל נחמה בת נאוה

זרע קודש בר קיימא

נועה בת ברכה סיון בת אסתר אילנה בת רוחמה שלי בת איילה שמואל אימן בן אסתר זרי

רפואה שלמה

הראשל"צ הר"ה ג"ה עובדיה יוסף בן גורג'ה הר"ה ג"ה יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטרה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי אפרת דליה בת נעמה אורן בן אסתר אירוס שרה בת פנטוש שירה שילת בת אורלי יצחק בן לורה לאה זילה גילה בת אקבאל- בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אור בן סגלית יוספוב ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה דב בן מזל אקבאל בת נושפארין חנה בת הדסה יפה בת שפיה יפה בת שרה- הצלחה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל יעקב בן שרה מונאבאר אורה בת גוהר רחל בת זוהרה יוסף שלום בן נרגז שרה בת דולת נחום בן כירה אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם שרה בת אביבה נירית בת חוה דב בן לדיה יהודית בת מסודי מרים בת סימה מוריה בת רחל ברכה יהודה אריה בן רחל ברכה כל עם ישראל

כ"ח כסליו תשע"ב 24/12/2011

פרשת מקץ- ד' חנוכה

הפטרה: "רני ושמחי בת ציון"- זכריה פרק ב'

ש. קרייז	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	16:04	17:20	17:49
ת. אביב	16:18	17:22	18:00
חיפה	16:08	17:20	17:58
ב. שבע	16:22	17:24	17:54

בברכת שבת שלום וחג שמח

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר ולשמעון בן שמחה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
כזלה בת אסנת ע"ה

מה דינם של מספר אנשים שונים המתגוררים בדירה אחת? ומה הדין להדלקת נרות חנוכה ע"י קטן?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחס, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

שני אנשים הגרים בדירה אחת, וכל אחד מוציא לעצמו הוצאות אכילתו ושאר ההוצאות- שניהם חייבים להדליק נרות חנוכה בברכה, ואינם יוצאים ידי חובתם בהדלקה אחת, אף אם השמן והפתילות או הנרות שייכים לשניהם, ואפילו הם בני משפחה אחת, כגון: אב ובנו, אם ובתה, וכדומה, חייבים כל אחד מהם בהדלקה נפרדת. ואם אינם דואגים כל אחד רק לצרכיו, ישתתפו בהוצאות השמן והפתילות או הנרות - וידליק אחד מהם בברכה ביום אחד, וחברו ביום אחר.

לשיטת הספרדים, קטן, שעדיין לא הגיע לגיל מצוות, פטור מהדלקת נר חנוכה - ולפיכך, גם אי אפשר לתת לו להדליק הנרות, משום שהגדולים אינם יוצאים ידי חובתם בהדלקת. מכל מקום, טוב לחנך את הילדים, שהגיעו לגיל ששייך לחנכם ולתת להם להדליק את נרות ההידור בכל לילה, דהיינו: שידליק בעצמו את הנר הראשון, שבו הוא יוצא ידי חובת ההדלקה, מעיקר הדין, והם ידליקו שאר הנרות.

אבל אם עדיין קטנים הילדים מאד, ואינם שייכים במצוות חינוך, אין לתת להם להדליק אפילו את נרות ההידור, ורק את נר השמש ייתן להם להדליק, לפי שאין בו כל קדושה. ויש סוברים, שאפילו לקטן שהגיע לחינוך, לא ראוי לתת לו שידליק נרות ההידור. ולפיכך הנכון לכתחילה אחרי שמדליק את הנר הראשון, יניח את ידו של בנו בתוך ידו, וכך ידליק יחד עם בנו. נמצא, שהדליק האב את כל הנרות, וגם חנך את בנו למצות ההדלקה.

למנהג האשכנזים, יש לתת לקטן, שהגיע לגיל חינוך להדליק נר חנוכה בפני עצמו, שהרי למנהגם כל אחד מבני הבית מדליק.

כ"ח של שיחה

להלן סיפור המובא בספר "שלום רב" ויש בו כדי ללמדנו, עד כמה תשומת לב יכולה לקבוע את גורלו של האדם והשלכותיה אף לדורות. ומעשה שהיה- כך היה:

יעקב היה בחור יתום מאב. הוא אומנם נולד בבית שומר תורה ומצוות, אך רוחות ההשכלה שנשבו בעוז באותו זמן גרמו לו אט-אט לנטוש את קיום התורה והמצוות. באחד הבקרים התעורר משנתו וזכר, כי היום הוא יום פטירת אביו, שביקש ממנו קודם פטירתו לומר אחריו קדיש ביום היארצייט לעילוי נשמתו.

במקום מגוריו עדיין לא דרך בבית הכנסת. הוא פסע ברחובות העיר ווירצבורג אשר בגרמניה מתוך כוונה לאתר את בית-הכנסת. לאחר שעה ארוכה ובסיוע עוברים ושבים הגיע אל בית הכנסת המפואר ונכנס פנימה, כדי לומר קדיש על אביו. הוא המתין בסבלנות לסוף התפילה ואז פתח בקול רם באמירת קדיש לעילוי נשמת אביו המנוח.

התפילה הסתיימה, הוא התכוון לחמוק מבית הכנסת, מבלי שיבחינו בו, והנה מתקרב אליו יהודי נשוא פנים שעל פניו חיוך רחב מציג עצמו כרב העיר, רבי יצחק דוב הלוי במברגר זצ"ל. "שלום עליכם" פתח הרב את שיחתו עם הבחור, הרב התעניין לשלומו ובאשר למצבו בחי' היום-יום בלבביות כנה ואמיתית, כזו שבכוחה לפתוח לבבות של אבן. הרב ביטא באוזנו את התפעלותו והערכתו הרבה ממנו, שעל אף רוחות ההשכלה הסוחפת צעירים בגילו לפרוק לגמרי עול תורה ומצוות, הרי הוא לא נסחף בזרם העכור הוא שומר בנאמנות על המסורת ועל הקשר ליהדות ומצוות.

יעקב עמד כמאובן, וגרוננו נחנק מהתרגשות. **דמעות נקוו בעיניו והתפרצו בבת אחת.** דמעות של פורקן נפשי. דמעות געגועים לעולם התמים והטהור, שאותו עזב. הוא יצא מבית הכנסת ומחשבות חרטה הציפו אותו. רוח טהרה עברה עליו, והוא התחיל לשוב אל אביו שבשמים, ולחזור אל צור מחצבתו.

שנתיים אחר אמירת הקדיש, ויעקב כבר עמד תחת חופתו. בחור ירא שמים המקפיד על קלה כחמורה. עם כלתו, שגם היא שומרת מצוות מבית חרדי מובהק, יחד מקימים עתה בית נאמן בישראל. שנים עברו. **שלושה עשר ילדים נולדו להם, וכולם הלכו בדרך התורה והמצוות.**

כיום, מאה וחמישים שנה אחרי אמירת הקדיש ההוא, התבטא אחד מאלפי צאצאיו שכולם שומרי תורה ומצוות: **"תארו לעצמכם שהרב במברגר לא היה מחליט לגשת לאותו בחור ולהתעניין בשלומו ולהעניק לו מילה טובה והערכה, מי יודע מה היה קורה?".** כמה פעולה טובה אחת, יכולה להשפיע לנצח נצחים!

מנינים

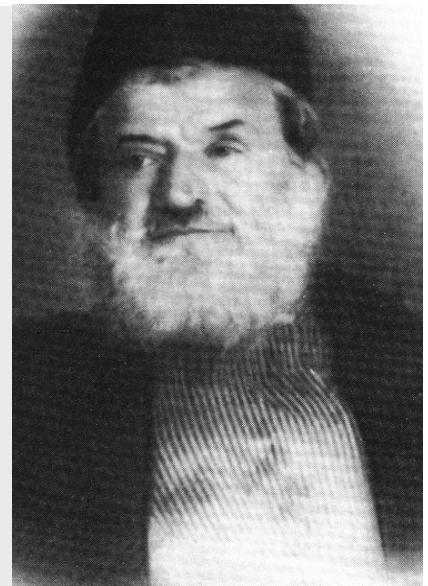
לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הב' שם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחס
בטל' 054-7646633

הגאון המקובל חיים שאול הכהן דוויק זצ"ל המכונה שד"ה: נולד בחאלב (סוריה) בשנת ה'תר"ח (1858). מחכמי ארץ-ישראל ומגדולי המקובלים אשר התגוררו בירושלים. מנעוריו עסק בתורת הנסתר וכל שנותיו עסק בהפצת סודותיה ליחידי סגולה. מילדותו נכרו בו כישרונות עצומים שהתאחדו עם שקידתו המופלאה. לאחר שלמד בשקידה ש"ס ופוסקים החל מנעוריו ללמוד את תורת הנסתר.

בשנת ה'תר"ן (1890 כשהיה אך בן 32 שנים) עלה לארץ, והצטרף ליישובת "בית אל". עם הזמן התמנה לראש הישיבה. משאת נפשו הייתה להנחיל את תורת הח"ן לכלל ישראל כדי להביא את הגאולה השלמה לעם. הוא הלך והתפרסם לתהילה בתפוצות ישראל כגדול בתורת הנגלה והנסתר. בשנת ה'תרנ"ח (1898) כאשר נוסדה ישיבת "רחובות הנהר" בשכונת הבוכרים (שבה למדו כ-60 חכמי קבלה והתפללו עפ"י כוונות הרש"ש זצ"ל) נקרא רבנו לעמוד בראשה ולהרביץ תורה לעדרים על ידי הגביר ר' ניסים נחום.

במשך כל ימות השנה עבר לפני התיבה בתפילות והיה עומד זמן רב ומתפלל עפ"י הכוונות ללא סידור בידו. בימים הנוראים רבים מבני ירושלים נהגו להצטופף בבית הכנסת על מנת לזכות ולהתפלל עמו, **בחזרת הש"ץ כאשר הגיע לברכת 'המחזיר שכינתו לציון' היה פורץ בבכי, ומדי יום מצאו את הקרקע במקום, שבו עמד רטובה מדמעותיו.**

בשנות מלחמת העולם הראשונה חש בעיניו. מכיוון שרופאים כמעט ולא היו בנמצא, הפצירו בו בני ביתו תלמידיו לצאת לחו"ל כדי לקבל טיפול רפואי לעינו החולות ולמנוע מהן עיוורון מוחלט. למרות הסכנה שנסקפה לעינו, סירב רבנו בכל תוקף לעזוב את הארץ. **הוא נותח בעינו בארץ- אך ל"ע התעוור.** כאשר התעורר מתרדמת הניתוח, ונדע לו, ששוב לא יראה את אור היום, אמר: **"הכל היה כדאי, ובלבד שלא לעזוב את ארצנו הקדושה - אפילו לשעה אחת בלבד!"**

נפטר ב-ד' טבת ה'תרצ"ג (1933) בירושלים. חי כ-75 שנים. ציונו בהר הזיתים בחלקת הספרדים. (בשנת ה'תש"ג [1942] עלו פורעים ערבים להר-הזיתים, הרסו קברים, ניתצו מצבות וחיללו את מקום הציונים של רבים מיקירי ירושלים. ביניהם חוללה גם מצבת קבורתו של הצדיק, ולצערנו טרם נתגלתה עד היום).

אביו: ר' אליהו. **רבותיו:** ר' מרדכי עבאדי, ר' אליהו משען, רבי ישראל ליפקין מסלנט (סלנטר).

מתלמידיו: המקובל הצדיק ר' שלמאן מוצפי. הגאון המקובל רבי שלמאן אליהו. המקובל רבי אשר זעליג מרגליות.

מספריו: **איפה שלמה** - על "אוצרות חיים" למהרח"ו **ישר שלום** - ביאורים לדברי הרש"ש בספר "נהר שלום" **יחידושים** לספר "שפת אמת" **יהגות** לספר "אור הלבנה" לרבי יעקב קצין **יהגות** לספר "עלי נהר".

המקובל רבי אשר זעליג מרגליות מביא בספרו 'הילולא דרשב"י' (עמ' נ"ב): 'אספר מעשה ה' לפני עשרים שנה בערך, בא מכתב בקשה מחו"ל לכ"ק מו"ר המקובל האלוקי רבי חיים שאול הכהן דוויק זצוק"ל, שמושל העיר שבא מקרוב שם מציק ליהודים, ורבנו הקדוש זצוק"ל נסע למירון לשבת של סליחות לפני ר"ה עם עשרים מתלמידיו, ואני הקטן עימם, והיינו שם חמישה ימים, ובכל יום שעשינו שם הקפות סביב הציון הקדוש של רבי אלעזר עם ארבעת המינים הישנים של השנה שעברה בידיו, וכשחזרנו לירושלימה, מצא רבנו טלגרמה בביתו ונתבשר, כי מושל העיר מת פתאום, וליהודים שם אורה ושמחה'.

על ענוותנותו של הצדיק ניתן ללמוד מהסיפור שלפנינו שהובא בספר "אורח צדיקים" המצטט מהספר "הללו עבדי ה'": סיפר ר' יואל טייטלבוים, האדמו"ר מסאטמר, שהלך לבקר את הצדיק החכם המקובל ר' חיים שאול, וביקשו, שיברך אותו ברכת כהן. ר' חיים היה סגי-נהור, ונדמה לו שרבנו (ר' יואל) רוצה לברכו, ותכף הרכין את ראשו, כדי שרבנו יניח ידו עליו לברכו. כשהבין את כוונת ר' יואל, אמר רבנו, שאדרבה, הוא רוצה להתברך ממנו, ותיכף הניח ר' יואל את ידיו על ראש רבנו הקדוש וברכו. הפליא רבנו מאוד את גודל תמימותו ומידת ענוותנותו של הצדיק".

פעם אחת שאל אדם אחד את רבנו, אם יכול הוא לצאת ידי חובת התשובה הצום והתפילה בימי השובבי"ם, אם ישכור בכסף מלא אדם אחר שיצום ושיתפלל בעבורו כשלוחו. רבנו הסביר לו, שעל פי ההלכה הדבר אינו ניתן וסיים את דבריו בפתגם: **"שובו בנים שובבים חוץ מאחר"**.

בהיותו בארם צובא (כשהיה בן 32), ראה איך הנשים מתחילות לגלות מקצת שערותיהן, ועמד וצווח על הפרצה, ומשלא נשמעו לו, עלה בליל שבת על הבימה והכריז אם ישמעו בקולו- מוטב להם, ואם לאו- תחול עליהן קללה, ועזב במוצאי שבת את העיר ועלה לירושלים. **לאחר זמן קצר פרצה שרפה בעיר וכליתה חלק גדול מהעיר, וכולם נוכחו בצדקת ה'.**

כאשר המקבל האלוקי ר' יוסף-חיים זצ"ל (בעל הבא"ח) יעץ למקובל ר' שלמאן אליהו (אביו של המקובל האלוקי הרב מרדכי אליהו צמח זצ"ל) לעזוב את בגדד ולעלות לארץ ישראל, הגיע ר' שלמאן להיפרד מר' יוסף חיים ושאלו: "אצל מי אשב ואלמד בתורת הנסתר בארץ ישראל?". ענה לו הצדיק: "לא אקוב בשמו של רבי מסוים לפניו תשב ללמוד את תורת הקבלה. ואולם אמסור לך מספר קושיות עמוקות, והרב שיתרץ לך אותן- **תדע נאמנה כי הוא רב מובהק וממנו תלמד"**.

ר' שלמאן עזב את בגדד והגיע לירושלים. מיד התפרסם שמו של הגאון הצעיר שעלה מבבל, ובקרב חכמי המקובלים יצא הקול, כי "ארי עלה מבבל". כשהגיע שמעו של ר' שלמאן אליהו לאוזניו של ר' שאול, ביקש שיבוא לפניו, והחל לשוחח עמו ברזי התורה. שעה ארוכה שוחח הגאון הישיש עם ר' שאול עם ר' שלמאן, ונוכח לראות כי לפניו יושב גאון מופלא, רך בשנים וזקן בחוכמה. אמר ר' שאול לר' שלמאן: "מהיום והלאה תבוא אצלי מדי יום ביומו ואלמד עימך את הכוונות עפ"י דרכו של הרש"ש". ר' שלמאן שאל את ר' שאול את הקושיות בחוכמת הקבלה, שמסר לו הבא"ח ור' שאול תרץ לו את כל הקושיות בטוב טעם ודעת. עתה ידע ר' שלמאן, כי אכן ר' שאול הוא הרב המוסמך והמובהק, ממנו עליו ללמוד את רזי התורה, והכתיר אותו לרב המובהק".

בתקופה שלפני גירוש ספרד, היהודים היו מעורים בכל המסחר והעפילו במעמדם עם אנשי המעמד הגבוה ביותר. מצד אחד ידעו השלטונות, כי כל השפעה והצלחתם נובעים בזכות היהודים, שהיו בעלי השכלה. מצד שני, חששו מהעובדה שהיהודים 'משתלטים' על כל התפקידים הבכירים. בהתכנסות ראשי השלטון הספרדי הוחלט לאור המצב, כי יש לגרש את כל היהודים ולחייבם להשאיר את כל רכושם, למעט את אותם היהודים, שימירו את דתם ויצטרפו לדת הנוצרית. הם יוכלו להישאר ואף השלטון ידאג לרומם את מעמדם של אותן משפחות.

הגזרה נפלה על היהודים כרעם ביום בהיר. כל הניסיונות להעביר את רוע הגזרה- כשלו. בסיכומו של עניין, **רוב היהודים עזבו וויתרו על ביתם, ממונם וכל אשר להם והיגרו לארצות שכנות.** חלק מן היהודים לא יכלו לעמוד בגזרת הגירוש. כלפי חוץ הם התנהגו כנוצרים אולם בחדרי חדרים, בביתם, הם קיימו את כל המצוות כאדם דתי אדוק. **מובן שהנוצרים בלשו על כל צעד ושעל כלפי היהודים, שהתנצרו כדי לוודא, שאינם מנהגים כך כלפי חוץ.**

אחת המשפחות שהתנצרו כלפי חוץ, הייתה משפחתו של ר' יעקב אשר לו שני בנים: יוסף ובנימין. הם נתפסו כשהם שומרים מצוות ונגזרה על האב מיתה בייסורים. לפני שהוצא להורג אמר לשני בניו: **"בניי, אני מבקש מכם הבטחה לבל תמירו את דתכם בכל מחיר ואף על פי במחיר של גזר דין מוות".** כשדמעות בעיניהם, נשבעו לו בניו שישמרו על דתם בכל מחיר.

עברו מספר ימים, והנה הגיעה משלחת במטרה לשכנע את יוסף ובנימין להמיר את דתם ובעבור זה יקבלו תפקיד חשוב בשלטון וירבו להם כסף וממון רב. אולם למרות כל ההבטחות והפיתויים, סירבו להמיר את דתם. השלטון לא התיימש ובמשך **חודש שלם היו שולחים בכל יום שליחים עם הבטחות ופיתויים מרובים, ולמרות זאת נתקלו בסירוב מצידם.**

"אנחנו את דתנו לא נעזוב אפילו בעד כל הון שבעולם", השיבו. כשראו, שלא הצליחו לשכנעם בדרך טובה, החלו לדבר איתם קשות. הם הכניסו אותם לחדר ועזבו יום שלם ללא אוכל ושתייה. למחרת ניגשו אליהם ואמרו: "אולי עכשיו לאחר צום של יום אחד אתם מעוניינים להמיר את דתכם, וניתן לכם ארוחת מלכים וכבוד גדול", אולם גם הפעם נענו בשלילה ובסירוב מוחלט. הם השאירו אותם עוד יום ללא אוכל, ולאחר היום השני נתנו להם מעט מים להחיות את נפשם, ושוב החלו לשכנעם להמיר את דתם אחרת הם ימותו מרעב.

אמר להם יוסף: "אתם יכולים כבר עכשיו להרוג אותנו כיוון שלא יעזור לכם דבר". וכך השאירו אותם עוד יום ללא אוכל. יוסף החזיק מעמד למרות הקושי, אבל בנימין - לאחר מספר ימים ללא אוכל ורק בשתייה מועטת - נשבר והחליט לשמוע להם. כשראה זאת יוסף, פנה לבנימין ואמר: "איך אתה מעז לעשות זאת! והרי השבועה לאבא עומדת על ראשך!". אך בנימין לא החזיק מעמד והלך איתם. **באותו היום נתנו לו מכל מאכל טוב והלבישוהו בגדי מלכות, ואף מינוהו לשר עליהם.**

לעומת זאת את יוסף הכינו כדי להשליכו לכבשן האש ברחוב המרכזי, למען יראו ויראו. לפני השלכתו לאש צעק יוסף ואמר לכל היהודים: **"תהיו חזקים ואל תישברו וה' ייתן שכרם. ואתה אחי בנימין, אתה כבר לא אחי. אני הולך לאבא יעקב, ואתה יורד לבאר שחת!".** ואמר 'שמע ישראל' וקפץ לאש.

מאותו יום הפך בנימין לשונא את יהודים. החל 'לרדוף' אחר אחיו היהודים והלשין עליהם בכל הזדמנות. כל יהודי שנתפס מקיים מצוות, נהרג. לבנימין היה חבר בשם אברהם, שהיה יהודי. אברהם היה בעל מכולת וחשש לקיים מצוות, לבל ילשינו עליו. מידי פעם בנימין היה מגיע לביקור אצל אברהם כדי לשוחח עימו.

באחת הפעמים ראה, שהחנות סגורה למשך מספר ימים. לפיכך החליט בנימין לבקר את אברהם בביתו. לאחר שנכנס, שאל: "מדוע החנות סגורה?". ענה לו אברהם: 'אני לא חש בטוב'. אולם בנימין הריח ריח נעים ומוכר, והחל לחשוך, שאברהם שומר מצוות והחל לחקור אותו. בעודם מדברים, באה בתו של אברהם עם קערה מלאה סופגניות ואמרה לבנימין: **"אנו שומרים מצוות ולא מוכנים להמיר את דתנו ומוכנים למסור את נפשנו כמו אחיך יוסף הצדיק!".**

פניו של בנימין החווירו. הישירה הבת את עיניה כלפיו ואמרה: **"תראה לאן הגעת. גרמת ליהודים רבים לעלות על המוקד רק בשל העובדה ששמרו מצוות!".** והמשיכה להוכיח אותו, עד שדמעות זלגו מעיניו. ואז אמרה לו: **"עכשיו זאת ההזדמנות שלך לחזור בתשובה ולתקן את כל הרע שעשית".**

הרהורי חרטה נראו בפניו של בנימין. לקח לו מספר דקות להירגע, ולאחר מכן אמר להם: "תראו, בעוד יומיים מפליגה ספינה של סחורה. אתם חייבים לברוח מהר ככל האפשר. אני אדאג להכניס אתכם לתוכה, ובעוד כמה שבועות אצטרף אליכם". וכך עשה. כעבור חודש אמר לכל 'חבריו': "אני צריך להפליג ולהביא כמה יועצים, שיעזרו לנו כנגד היהודים". וכך הצליח לברוח ונפגש עם אברהם ובתו. סוף דבר, בנימין התחתן עם בתו של אברהם, ונולד להם בן וקראו את שמו יוסף (כשם אחיו שמסר עצמו על המוקד), וכך חזר לאבינו שבשמים בזכות הסופגניות...

הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל הרב מרדכי אליהו בן מזל זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזקה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה שחת' יונה בן סעדה ז"ל חיה רבקה בת מרים ע"ה שלמה בן פרח ז"ל	הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'ה ע"ה דהן מסעוד בן יקוט ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל הרב חנן פורת בן שלומית זצ"ל	לע"נ תנצב"ה	הרב אטון שבתי בן אסתר זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל אביבה בת איריין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דני בן אסתר ז"ל יוסף מרדכי בן רחל ז"ל שני בת אסתר ע"ה שלומית בת שושנה ע"ה	הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל משה כרמלי בן נעימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו אורי בן מרים ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל חנה בת לאה ע"ה יצחק ששון בן אסתר ז"ל שרה בת מלכה ע"ה ניסים עשור בן אסתר ז"ל
--	---	--	--	--